

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผลงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ศึกษาอัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์และการสัมภาษณ์เชิงลึก (Depth-Interview) จากกลุ่มนักวิชาการ จำนวน 2 คน ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของเกย์ จำนวน 2 คน และสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้ชมภาพยนตร์ที่เป็นเกย์ จำนวน 10 คน ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอเนื้อหาออกเป็นหัวข้อดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผล
- 5.3 ข้อเสนอแนะ
- 5.4 ข้อจำกัด
- 5.5 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วิถีชีวิตของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย

5.1.1.1 ผลการวิเคราะห์จากภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์ และภาพยนตร์ไทยมีนักแสดงที่รับบทเป็นเกย์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 จนถึงพ.ศ.2554 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 5 เรื่อง ได้แก่ 1. ภาพยนตร์เรื่องตัดสูฟุด 2. ภาพยนตร์เรื่องปิดทอมใหญ่หัวใจว่าวุ่น 3. ภาพยนตร์เรื่องหอแค้นแตก แหก 4. ภาพยนตร์เรื่องตุ๊กกี้ เจ้าหญิงขายกบ และ 5. ภาพยนตร์เรื่องหอแค้นแตกแหวกซิมิ โดยใช้เกณฑ์จากรายได้จากการเข้าฉายติด 10 อันดับหนังทำเงินได้สูงสุดในแต่ละปี ผลการวิเคราะห์จากภาพยนตร์ทั้ง 5 เรื่อง โดยจะนำเสนอผลการวิจัยแบบวิเคราะห์พรรณนา

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์ และภาพยนตร์ไทยมีนักแสดงที่รับบทเป็นเกย์ ได้ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลปรากฏรายละเอียด ดังนี้

วิถีชีวิตของเกย์ที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยทั้ง 5 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่องตัดสูฟุด

ภาพยนตร์เรื่องปิดเทอมใหญ่หัวใจ ภาพยนตร์เรื่องหอแตัวแตกแหกกระเจิง ภาพยนตร์เรื่องตุ๊กกี้ เจ้าหญิงขายกบ ภาพยนตร์เรื่องหอแตัวแตกแหวกชิมิ ส่วนใหญ่แสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของเกย์ในระดับบุคคลและสังคมค่อนข้างชัดเจน เช่น จะมีลักษณะรูปร่างนิยมทางเพศของตนเองอย่างเด่นชัด ไม่ว่าแต่งกายเหมือนผู้หญิง ชอบผู้ชาย ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่ม Transsexualism ส่วนอัตลักษณ์เกย์ ที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยทั้ง 5 เรื่องนั้น โดยส่วนมากจะสามารถแบ่งเกย์ได้เป็นสองกลุ่มหลักคือ นิยมแต่งกายแบบชายและนิยมแต่งกายเลียนแบบหญิง ซึ่งในภาพยนตร์จะสะท้อนได้เพียงสองลักษณะนี้เท่านั้น นอกจากนี้ยังพบว่า อัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์ไทย จะปรากฏให้เห็นชัดใน 2 ลักษณะ นั่นคือ ลักษณะภาพสะท้อน เช่น การแสดงออกทางอารมณ์หรือการแสดงออกทางบุคลิกภาพ โดยเกย์จะมีความร่าเริง สนุกสนาน ตลกขบขัน เป็นต้น และอีกลักษณะคือภาพประกอบสร้าง ซึ่งภาพประกอบสร้างอาจมีความเหนือมากกว่าความจริงค่อนข้างมาก เช่น แต่งกายแฟนซี และการแสดงออกทางเพศอย่างชัดเจน ในทางตรงกันข้ามกลุ่มเกย์ จะแต่งกายดี แต่จะไม่ค่อยเปิดเผย

5.1.1.2 การพลวิเคราะห์ข้อมูลของนักวิชาการ ผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้เชี่ยวชาญ ที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิถีชีวิตของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย

1. ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ พบว่า

นักวิชาการ ทั้งสองท่านเป็นเพศชาย ประกอบอาชีพเป็นคณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และผู้อำนวยการสำนักงานประชาสัมพันธ์ และอาจารย์สอนคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

ผู้กำกับภาพยนตร์ ทั้งสองท่านเป็นเพศชาย อายุไม่เปิดเผย และ 38 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี ประกอบอาชีพผู้กำกับภาพยนตร์ พิธีกร และนักแสดง

ผู้เชี่ยวชาญ ทั้งสองท่านเป็นเพศชาย อายุ 33 และ 35 ปี การศึกษาปริญญาตรี อาชีพ/ตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการโครงการแชมป์เปียน สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย สำนักงานกรุงเทพมหานคร และเป็นผู้จัดการศูนย์การเรียนรู้ สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย สำนักงานกรุงเทพมหานคร

วิธีการคิดหรือเนื้อหาในภาพยนตร์ที่มีลักษณะเกี่ยวกับเกย์

นักวิชาการ มองว่าวิธีการคิดหรือเนื้อหาในภาพยนตร์ที่มีลักษณะเกี่ยวกับเกย์ขึ้นอยู่กับผู้สร้างหรือผู้กำกับต้องการจะสร้างแนวไหน แต่ส่วนมากก็มักไม่ประสบผลสำเร็จ และมักจะเป็นหนังแนวเดิม ๆ เพราะไม่สามารถสร้างให้เกย์เป็นอย่างอื่นได้มากนัก ส่วนใหญ่มีเนื้อหาแนวชีวิตที่แย่ ๆ หรือแนวตลกมากกว่าจะเป็นแนวชีวิตมีความสุข แต่ส่วนใหญ่ก็ไม่ได้แปลกใหม่อะไรมาเท่าที่ควร ในขณะที่ผู้กำกับภาพยนตร์ มองว่าส่วนใหญ่บ้านเราจะชอบดูหนังเกย์ตลก ๆ มักจะเอาเรื่องที่น่าสนใจในปัจจุบัน หรือเป็นเรื่องที่เกย์ยังไม่เคยทำ แล้วเอามาทำเป็นภาพยนตร์แนวตลก

หรือเรื่องราวชีวิตปกติทั่วไปของคนในสังคม สำหรับผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าวิธีการคิดหรือเนื้อหาในภาพยนตร์ที่มีลักษณะเกี่ยวกับเกย์เป็นการหยิบยกเพียงส่วนหนึ่งของชีวิตเกย์มานำเสนอเท่านั้น และส่วนใหญ่จะเน้นไปที่ความตลก เฮฮา หรือความเศร้า โศกของชีวิตเกย์

ลักษณะเนื้อหาของภาพยนตร์ไทยที่เกี่ยวกับเกย์

ในมุมมองนักวิชาการ มองว่าเนื้อหาของภาพยนตร์ไทยเกี่ยวกับเกย์ส่วนมากจะเป็นแนวสนุกสนาน ขำ ๆ หรือบางเรื่องอาจเป็นดราม่าบ้าง รวมทั้งแนวทุกข์โศก สอดคล้องกับผู้กำกับภาพยนตร์ที่มองว่าส่วนใหญ่เนื้อหาของภาพยนตร์มักจะออกแนวตลกมากกว่าเศร้า และมักสร้างให้เกย์ออกมาดูตลก เฮฮา และเอียงไปทางโง่ ๆ ซะมากกว่า ในขณะที่เดียวกันผู้เชี่ยวชาญ มองว่าเนื้อหาของภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์ส่วนมากไม่ได้มีรูปแบบที่หลากหลายเหมือนเช่นภาพยนตร์ทั่วไป จะเน้นที่ความตลกเฮฮามากกว่า และมีการใช้คำที่รุนแรง หรือหยาบคายค่อนข้างมาก

เหตุผลที่ต้องมีเกย์ปรากฏอยู่ในเนื้อหาในภาพยนตร์ไทยบางเรื่อง

นักวิชาการ ได้ให้เหตุผลที่ต้องมีเกย์ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ไทยบางเรื่อง ก็เพื่อสร้างสีสัน ความสนุกสนานให้แก่ภาพยนตร์ อีกทั้งในปัจจุบันเกย์มีบทบาทอย่างมากในสังคม ในหลากหลายอาชีพ จึงต้องนำเกย์เข้ามามีส่วนร่วมในภาพยนตร์ ส่วนผู้กำกับภาพยนตร์ มองว่าเนื่องจากเกย์คือสีสันของสังคม และต้องการสื่อให้รู้ว่าในสังคมมีเกย์อยู่ อีกทั้งเป็นการเพิ่มความตลกไปกฮา สนุกสนานให้กับภาพยนตร์ ในขณะที่เดียวกันผู้เชี่ยวชาญมองว่าเพื่อเป็นการกระตุ้นความตื่นตัว สร้างสีสันหรือสร้างจุดเปลี่ยนให้แก่ภาพยนตร์

แนวคิดหรือวิธีการของการสร้างตัวละครที่เป็นเกย์

นักวิชาการ มองว่าการสร้างตัวละครที่เป็นเกย์มีแนวคิดหรือวิธีการมาจากชีวิตจริงหรือจากหนังสือมากกว่าจินตนาการ ซึ่งคนส่วนใหญ่จะมองว่าเกย์ไร้สาระ หากต้องการสร้างความสนุกสนานให้กับภาพยนตร์จึงต้องมีเกย์อยู่ในเรื่องนั้น ซึ่งสอดคล้องกับมุมมองของผู้กำกับภาพยนตร์ที่มีแนวคิดหรือวิธีการในการสร้างตัวละครที่เป็นเกย์มาจากชีวิตจริงตามปกติในสังคมไทยปัจจุบัน ในขณะที่เดียวกัน ผู้เชี่ยวชาญกลับมองว่าแนวคิดของการสร้างตัวละครที่เป็นเกย์น่าจะมาจากความคิดที่ว่าเกย์ต้องไม่ชอบเพศตรงข้าม ต้องคิดแตกต่างจากหญิงชายปกติ ซึ่งมาจากการใช้ชีวิตจริงในสังคมของเกย์ แต่บางเรื่องก็สร้างบุคลิกของเกย์ที่ดูรุนแรงหรือเกินเลยมากกว่าความเป็นจริง

5.1.2 อัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย

5.1.2.1 อัตลักษณ์ของเกย์ที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยทั้ง 5 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่องดีดู้ พุดภาพยนตร์เรื่องปิดเทอมใหญ่หัวใจ ภาพยนตร์เรื่องหอแค้นแตกแหกกระเจิง ภาพยนตร์เรื่องตุ๊กกี้

เจ้าหญิงขาบกบ ภาพยนตร์เรื่องหอแต้วแตกแหวกซิมิ ซึ่งสามารถอธิบายอัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์ไทยโดยวิเคราะห์จากภาพยนตร์ไทยทั้ง 5 เรื่องได้ดังนี้คือ

การแต่งกาย การแต่งกายของเกย์ในภาพยนตร์ไทยนั้น ถ้าเป็นเกย์ที่ยังนิยมแต่งกายเป็นชายอยู่ก็จะค่อนข้างเรียบหรูแต่ก็จะใช้องค์ประกอบอื่นช่วยให้บ่งบอกว่าตนเป็นเกย์ เช่น ในภาพยนตร์เรื่องตัดสูฟุด ผู้รับบทเกย์ จะใช้ พัด หรือขนนก หรือจากภาพยนตร์เรื่องปิดเทอมใหญ่ หัวใจว่าวุ่น ผู้รับบทเกย์ก็ยังแต่งกายเป็นนักเรียนชาย แต่จะใช้สร้อยคอ หรือกระเป๋าหรือเครื่องประดับอื่น ๆ เป็นต้น แต่ถ้าเป็นเกย์ประเภทที่นิยมแต่งกายเป็นหญิงแล้ว ส่วนมากในภาพยนตร์ไทยจะเน้นแต่งตัว แต่งหน้าเข้ม และทำผมเป็นหญิง เช่น ในภาพยนตร์เรื่องตุ๊กกี้ เป็นต้น ผู้รับบทเกย์จะแต่งกายเลียนแบบหญิง แต่ในภาพยนตร์เรื่องหอแต้วแตกแหวก ซิมิ และภาพยนตร์เรื่องหอแต้วแตกแหวกกระเจิง ผู้รับบทเกย์จะแต่งกายเน้นเสื้อผ้าสีสันฉูดฉาดและแต่งกายแฟนซีและใช้เครื่องประดับเยอะ ใส่สร้อยคอ แหวน กำไล ต่างหู ที่ติดผม เป็นต้น

กริยาท่าทาง กริยาท่าทางของเกย์ในภาพยนตร์ไทย จะมีกริยาท่าทางอาการแสดงออกคล้ายผู้หญิง ไม่ว่าจะเป็นการพูด การยืน การเดิน การวิ่ง ซึ่งจะเห็นได้ในการรับบทเกย์ของภาพยนตร์เรื่องหอแต้วแตกแหวกซิมิ และหอแต้วแตกแหวกกระเจิง เช่น จะเดินเหมือนผู้หญิง เวลาเดินจะยกสะโพก มือไม้กรีดกรายเวลาพูดหรือเวลาเดิน รวมถึงผู้รับบทเกย์ผู้เชี่ยวชาญเลื้อยผ้าในภาพยนตร์เรื่องตุ๊กกี้เจ้าหญิงขาบกบทุกกริยาอาการจะเลียนแบบผู้หญิงทุกอย่าง แต่ในบางครั้งภาพยนตร์บางเรื่องก็มีการแสดงออกกริยาท่าทางของเกย์คล้ายผู้ชาย เช่น ในภาพยนตร์เรื่องตัดสูฟุด เมื่อต้องมีการทำร้ายร่างกายคู่ต่อสู้ หรือการวิ่งหนีเพื่อเอาชีวิตรอดก็จะมีกริยาท่าทางเป็นแบบผู้ชาย

การแสดงออกทางความคิด ส่วนมากจะขึ้นอยู่กับบทบาทที่ได้รับ ซึ่งบทบาทของเกย์ในภาพยนตร์ไทยทั้ง 5 เรื่องนั้น ส่วนมากจะได้รับบทเป็นตัวร้ายหรือตัวตลก ถ้าเป็นตัวร้าย เช่น บทบาทของเกย์ในเรื่องหอแต้วแตกแหวกซิมิ ก็จะมีบทบาทแสดงออกทางความคิดของเกย์ที่มีความอาฆาตแค้น จะฆ่าคนที่ล่วงรู้ความลับของตน บ้างมีความคิดที่จะเพื่อทำลายความสุข มีการคิดแผนชั่วร้ายเพื่อทำลายคู่ต่อสู้และมีการแก้แค้น อย่างในบทภาพยนตร์เรื่องตัดสูฟุด ก็จะมีการแสดงออกทางความคิดที่จะแก้แค้นให้แก่พี่ชายที่ถูกทำร้ายจนพิการ แต่ในภาพยนตร์เรื่องหอแต้วแตกแหวกกระเจิงก็จะมีบทตลกขำขัน บทบาทของเกย์เป็นตัวตลกก็จะแสดงออกทางความคิดมาในรูปแบบที่ปนกับเรื่องขำขัน แต่บทบาททั้งหลายของเกย์ในภาพยนตร์ไทยส่วนมากจะสะท้อนให้เห็นถึงความคิดที่ริเริ่มสร้างสรรค์ของเกย์ เช่น ภาพยนตร์เรื่องตุ๊กกี้เจ้าหญิงขาบกบ ผู้ที่ได้รับบทเกย์ก็จะแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ในการเลือกชุดให้กับเจ้าหญิง แต่ไม่ว่าจะรับบทบาทใดก็ตาม เกย์ก็จะแสดงออกทางความคิดมาในทางริเริ่มสร้างสรรค์ทั้งสิ้น

การแสดงออกทางอารมณ์ แสดงออกทางอารมณ์ค่อนข้างหลากหลาย มีอารมณ์คล้ายผู้หญิง คือ ร่าเริง สดใส อารมณ์ดี แสดงอารมณ์ขัน หรือไม่ก็มีการแสดงอารมณ์โกรธ หึงหวง บ้างก็แสดงออกถึงความรักหรือความชอบ จะเห็นได้จากภาพยนตร์เรื่องปิดเทอมใหญ่หัวใจว้าวุ่น ผู้รับบทเกย์จะมีความร่าเริง สดใส อารมณ์ดี ส่วนภาพยนตร์ในเรื่องตัดสี่ฟุตและหอแค้นแตกแหวกซิมิ ก็ยังสอดแทรกอารมณ์ที่มีความชอบต่อเพศตรงข้าม เช่น ผู้รับบทเกย์จะชอบกอดผู้ชาย หรือไม่ก็แสดงอารมณ์ชอบผ่านสายตา เป็นต้น แต่ถ้าวทที่ได้รับเป็นตัวร้ายก็จะแสดงอารมณ์โกรธได้อย่างชัดเจนและค่อนข้างรุนแรง เช่น ภาพยนตร์เรื่องหอแค้นแตกแหวกซิมิ ผู้รับบทเกย์ตัวร้ายก็จะแสดงออกทางอารมณ์โกรธ โดยแสดงออกทางสีหน้า ทางสายตา ทางภาษาและคำพูดและการกระทำเช่นจะฆ่าผู้ที่รู้ความลับและผู้ที่บุกรุก เป็นต้น

บุคลิกภาพ บุคลิกภาพของเกย์ กระตือรือร้นคล้ายผู้หญิง มีการแสดงออกความต้องการทางเพศ สนุกสนาน ร่าเริง ส่วนมากจะเลียนแบบบุคลิกภาพของผู้หญิง แต่ในบางครั้งยังแสดงออกบุคลิกภาพของผู้ชายออกมาบ้างเมื่อต้องมีการต่อสู้หรือมีการปะทะอารมณ์ มีความกระฉับกระเฉง คล่องแคล่ว ว่องไวบางครั้งเสียงดัง เอะอะโวยวาย ชอบคัดเสียงให้เหมือนเสียงของผู้หญิง ภาพยนตร์ทั้ง 5 เรื่อง ผู้ที่ได้รับบทบาทเกย์จะมีบุคลิกภาพเป็นผู้หญิง

การใช้ภาษา ภาษาที่ใช้ส่วนใหญ่ภาพยนตร์จะใช้ถ้อยคำภาษาเป็นคำคำที่หยาบคาย หรือคำพูดติดตลก ซึ่งส่วนใหญ่มีคำหยาบคายซึ่งแฝงมุขตลกที่ทำให้ขำ และภาพยนตร์ทั้ง 5 เรื่องที่ศึกษานั้น ผู้รับบทเป็นเกย์มีการใช้ภาษาและสำเนียงเลียนแบบผู้หญิง เช่น มีคำลงท้ายคะ ขา บ้างใช้ศัพท์เฉพาะกลุ่มเกย์ ส่วนมากจะใช้คำสรรพนามที่ใช้เรียกตนเองและบุคคลอื่นอย่างหยาบคาย เช่น มึง กู จะมีภาพยนตร์เพียงเรื่องเดียวคือภาพยนตร์เรื่องตุ๊กก็เจ้าหญิงขายกบ จะใช้คำราชาศัพท์เนื่องจากต้องพูดและใช้คำราชาศัพท์กับเจ้าหญิง

5.1.2.2 การพลวิเคราะห์ข้อมูลของนักวิชาการ ผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ชมภาพยนตร์ที่เป็นเกย์ ที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย และอัตลักษณ์ของเกย์ที่แท้จริงในสังคมไทย

1. ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ พบว่า

นักวิชาการ ทั้งสองท่านเป็นเพศชาย ประกอบอาชีพเป็นคณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และผู้อำนวยการสำนักงานประชาสัมพันธ์ และอาจารย์สอนคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

ผู้กำกับภาพยนตร์ ทั้งสองท่านเป็นเพศชาย อายุไม่เปิดเผย และ 38 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี ประกอบอาชีพผู้กำกับภาพยนตร์ พิธีกร และนักแสดง

ผู้เชี่ยวชาญ ทั้งสองท่านเป็นเพศชาย อายุ 33 และ 35 ปี การศึกษาปริญญาตรี อาชีพ/ตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการโครงการแชมป์เปียน สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย สำนักงานกรุงเทพมหานคร และเป็นผู้จัดการศูนย์การเรียนรู้ สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย สำนักงานกรุงเทพมหานคร

2. การแต่งกายของเกย์ในภาพยนตร์ไทย

นักวิชาการ มองว่าการแต่งกายของเกย์ในภาพยนตร์ไทยเลียนแบบมาจากการแต่งกายของเกย์ในสังคมนั่นเอง แต่อาจจะเพิ่มเติมสีสัน หรือความเวอร์ให้มากกว่าความเป็นจริง ส่วนผู้กำกับภาพยนตร์มองว่าส่วนใหญ่การแต่งกายของเกย์ในภาพยนตร์ไทยจะแต่งกายให้ดูแรง ๆ เวอร์ ๆ มากกว่าปกติทั่วไป ในขณะที่ผู้เชี่ยวชาญมองว่าการแต่งกายของเกย์ในสังคมไทยแตกต่างจากภาพยนตร์ไทย ที่ไม่สามารถแต่งกายได้เยอะหรือเวอร์มาก ๆ ได้ตลอดเวลา แต่บางครั้งก็ต้องขึ้นอยู่กับความเป็นเกย์ในแต่ละประเภทที่จะมีการแต่งกายในลักษณะของตนเองแตกต่างกันไป แต่ในภาพยนตร์มักจะแต่งในทิศทางเดียว ไม่ได้แบ่งแยกตามประเภทของเกย์มากนัก

3. การใช้ภาษาของเกย์ในภาพยนตร์ไทย

นักวิชาการ เห็นว่าการใช้ภาษาของเกย์ในภาพยนตร์ไทยและเกย์ในสังคมคล้ายกับการแต่งกายที่ภาษาของเกย์ในภาพยนตร์ไทยเลียนแบบมาจากภาษาของเกย์ที่ใช้ในสังคมนั่นเอง แต่บางส่วนมักจะเป็นภาษาเฉพาะกลุ่มของเกย์ที่แตกต่างจากภาษาทั่วไปของชายหญิงปกติ ส่วนผู้กำกับภาพยนตร์ มองว่าเป็นภาษาที่ใช้กันทั่วไปในสังคม แต่ในภาพยนตร์มักจะใช้ภาษาที่ดูรุนแรง หยาดคายมากกว่าในสังคมทั่วไป สำหรับผู้เชี่ยวชาญ มองว่าการใช้ภาษาของเกย์ในภาพยนตร์ไทย และเกย์ในสังคมไม่ได้แตกต่างกัน แต่ด้วยความที่เป็นเกย์จึงถูกมองว่าใช้ภาษาที่หยาดคายและรุนแรงมากกว่าเพศอื่น ภาษาที่ใช้ในภาพยนตร์จึงดูรุนแรงและหยาดคายค่อนข้างมาก

4. กริยาท่าทางของเกย์ที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทย

นักวิชาการ มองว่าขึ้นอยู่กับเกย์ประเภทไหน ถ้าเป็นเกย์ที่เปิดเผย หรือเกย์ควีน กระเทย ที่คิดว่าตัวเองเป็นผู้หญิง ในหนังและชีวิตจริงจะเหมือนกัน แต่ถ้าเป็นเกย์ที่ไม่เปิดเผย เช่น เกย์คิง เกย์ที่เป็นผู้ชาย ในหนังจะแสดงออกมากกว่าชีวิตจริง แต่ในขณะเดียวกันในหนังสามารถแสดงออกได้ชัดเจนและมากกว่าชีวิตจริงในสังคมมาก ส่วนผู้กำกับภาพยนตร์ บอกว่ากริยาท่าทางของเกย์ที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยและเกย์ในสังคมเป็นกริยาจากชีวิตจริงอยู่แล้ว ชีวิตจริงเป็นอย่างไร ในหนังก็เป็นอย่างนั้น จะไม่ค่อยสร้างแบบเวอร์ ๆ ส่วนมากมักแสดงจะเป็นนักแสดงชายแท้แต่รับบทบาทเป็นเกย์เป็นกระเทย ก็เล่นได้เหมือนจริง กริยาท่าทางก็เป็นปกติของชีวิตเกย์ชีวิตกระเทย แต่กริยาท่าทางของเกย์ในภาพยนตร์มักเกินจริง คัดจริตเกินจริง เดินกริดกราย แอด้ต้องเยอะ เล่นต้องใหญ่ บางทีตัวแสดงบางตัวที่มีคาแรคเตอร์ในจินตนาการก็ต้องแสดงออกเยอะกว่าใน

สังคมแท้จริง ในขณะที่ผู้เชี่ยวชาญมองว่า กริยาที่แสดงออกมาจะมีลักษณะเหมือนคนทั่วไปแต่อาจมีความเป็นผู้หญิงบ้าง แต่ในภาพยนตร์จะยิ่งชัดเจนมากขึ้นเพื่อให้ผู้ชมเข้าใจได้ง่าย

5. การแสดงออกทางความคิดของเกย์ในภาพยนตร์ไทย

นักวิชาการ มองว่าในภาพยนตร์เกย์สามารถแสดงออกได้เต็มที่ตามบทบาทที่ได้รับ แต่ในสังคมเฉพาะเรื่องบันเทิงเท่านั้นที่สามารถแสดงตัวตนได้เต็มที่ แต่เรื่องอื่นยังไม่ได้รับการยอมรับเท่าที่ควร แต่ก็ไม่ได้แตกต่างกันมากนัก แต่ในภาพยนตร์มักจะแสดงออกด้านไลฟ์สไตล์มากกว่า เรื่องการเมือง ส่วนผู้กำกับภาพยนตร์ มองว่ามักเป็นเรื่องราวแนวตลก ไม่เครียด อาจมีเรื่องของผู้ชายปะปนบ้าง ในขณะที่ผู้เชี่ยวชาญ มองว่ามักจะแสดงออกมาในทิศทางที่รุนแรง ผิดธรรมชาติ จนทำให้ทุกคนมองไปว่าเกย์ต้องมีอารมณ์รุนแรง จึงถูกนำมาใช้ภาพยนตร์อย่างนั้น ที่ต้องร้ายรุนแรง หรือบ้าผู้ชาย

6. การแบ่งรูปแบบ ประเภท และอัตลักษณ์ของเกย์

นักวิชาการ อธิบายว่ารูปแบบ หรือประเภทของเกย์สามารถแบ่งได้ค่อนข้างชัดเจน และอัตลักษณ์ก็จะแสดงออกตามลักษณะแต่ละประเภทนั้น ๆ ตามลักษณะความชอบหรือรสนิยม แต่หลัก ๆ ก็คือ เกย์คิงส์ และเกย์ควีน เสื้อโป ส่วนผู้กำกับภาพยนตร์ มองว่าสามารถแบ่งได้หลายประเภท ยิบย่อยมาก เช่น เกย์ กระเทย โป โบท เป็นต้น ในขณะที่ผู้เชี่ยวชาญ มองว่าสามารถแบ่งได้เยอะมาก เช่น ชายรักชาย ได้แก่ เกย์คิง เกย์ควีน เกย์โบท โปเช็กชวล ได้แก่ พวกรักทั้ง 2 เพศ กระเทย ได้แก่ สาวประเภทสอง ผู้หญิงข้ามเพศ พวกชอบแต่งหญิง รวมทั้งแบ่งตามอาชีพ เช่น พนักงานบริการทางเพศให้แก่เพศเดียวกัน รวมทั้งแบ่งได้ตามรสนิยมทางเพศ ได้แก่ เกย์คิงส์ เกย์ควีน เกย์โบท และ โปเช็กชวล

7. เศรษฐกิจ สังคม วุฒิการศึกษา และอายุ สามารถเป็นตัวกำหนดอัตลักษณ์และการยอมรับของเกย์ได้หรือไม่ อย่างไร

นักวิชาการ มองว่า เศรษฐกิจ สังคม วุฒิการศึกษา และอายุ มีผลต่อการยอมรับในทุกสังคมอยู่แล้ว ไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้กำกับภาพยนตร์ มองว่าเศรษฐกิจ สังคม วุฒิการศึกษา และอายุ ต่างก็มีผลต่อการกำหนดอัตลักษณ์และการยอมรับของเกย์ในสังคม ในขณะที่ผู้เชี่ยวชาญ ยอมรับว่าปัจจัยเหล่านั้นมีอิทธิพลต่อการยอมรับของเกย์ในสังคมค่อนข้างมาก คือ ต้องเก่ง ต้องรวย ต้องมีความสามารถจึงจะได้รับการยอมรับ

8. การแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์ไทยมีผลกระทบต่อสังคมอย่างไร ในด้านใดบ้าง

นักวิชาการ มองว่าไม่ได้มีผลกระทบต่อสังคม เพราะการเป็นเกย์ไม่ใช่โรคติดต่อกันแต่อย่างใด ส่วนผู้กำกับภาพยนตร์ มองว่าไม่มีผลกระทบในสังคม แต่อาจมีผลกระทบบ้าง เพราะเกย์

ในภาพยนตร์มักถูกนำมาเลียนแบบในสังคมภายนอกได้ง่าย ในขณะที่ผู้เชี่ยวชาญ มองว่าบทบาทของเกย์ในภาพยนตร์มีผลกระทบต่อสังคม เพราะเกิดการเลียนแบบ และมักจะเป็นสิ่งที่ไม่ดี เช่น การด่า การพุดจาหยาบคาย สำหรับในมุมมองของกลุ่มเกย์ พบว่า ส่วนใหญ่มองว่าไม่ได้มีผลกระทบต่อสังคมหรือน้อยมาก หากการแสดงออกนั้นมีความเหมาะสม ไม่มากเกินไป หรือมีความถูกต้องตามกาลเทศะที่ดีของสังคมไทย

9. การยอมรับการแสดงออกทางอัตลักษณ์และความคิดของเกย์ในภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์

นักวิชาการ มองว่าในสังคมปัจจุบันมีการยอมรับการแสดงออกทางอัตลักษณ์และความคิดของเกย์มากยิ่งขึ้นก็ยังมีสิ่งกีดขวางไม่อาจไปสู่สิ่งสูงสุดของสังคมได้ ส่วนผู้กำกับภาพยนตร์ มองว่าสังคมไทยยอมรับมากขึ้น เพราะเป็นอะไรที่เปิดกว้างมากขึ้น แต่ ทัศนคติผู้วิจารณ์ฯ เพิ่มเติมในส่วนของการยอมรับว่ายังไม่เห็นการสื่อถึงความคิดของเกย์ที่มีสาระหรือเป็นเรื่องเป็นราวมากเท่าที่ควร ในขณะที่ผู้เชี่ยวชาญ มองว่าการยอมรับของสังคมไทยมีความไม่เท่าเทียมในเรื่องของเพศ ถ้าในส่วนของการยอมรับก็ขึ้นอยู่กับการจัดวางบทบาทการแสดง แต่สังคมยังรับไม่ได้กับความคิดของเกย์ในเรื่องของการใช้ชีวิตคู่หรือการแต่งงาน

10. อิสระในการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์ไทย

นักวิชาการ มองว่า ในปัจจุบันนี้การแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของเกย์ได้รับอิสระในการแสดงออกมากขึ้นทั้งในภาพยนตร์ไทยและสังคมไทย เพราะถือได้ว่าเกย์เป็นเรื่องปกติ ในขณะที่มุมมองของผู้กำกับภาพยนตร์ มองว่า การแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์ไทยมีอิสระในการแสดงออกเช่นเดียวกัน ส่วนผู้เชี่ยวชาญ มองว่า การแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของเกย์ในสังคมมีมากขึ้น แต่อาจจะยังไม่สมบูรณ์ เช่น การแต่งงาน ส่วนการแสดงออกของเกย์ในภาพยนตร์ก็มีการแสดงออกหลากหลายลักษณะเหมือนกัน

5.1.3 เปรียบเทียบอัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทยกับอัตลักษณ์ของเกย์ในสังคมไทย

กลุ่มเกย์ ทั้งหมดเป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 26-33 ปี การศึกษาปริญญาตรี 8 คน และปริญญาโท 2 คน ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว 4 คน พนักงานบริษัท 2 คน พนักงานขาย สื่อมวลชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ซึ่งมีมุมมองที่มีต่ออัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์ไทย และเกย์ในสังคมไทยดังนี้

1. การแต่งกายของเกย์ในภาพยนตร์ไทยและเกย์ในสังคม

ส่วนความคิดเห็นของกลุ่มเกย์เกี่ยวกับการแต่งกาย มองว่าการแต่งกายของเกย์ในปัจจุบันส่วนหนึ่งสมัยนิยมค่อนข้างมีอิทธิพลมาก ทำให้การแต่งกายออกมาหลากหลายรูปแบบ แต่โดยมากมักจะดูดี มีรสนิยม ถ้าแต่งเป็นหญิงก็จะออกมาดูสวยงาม แต่ก็มีส่วนที่อาจจะแต่งตัวไม่

ถูกทะเลาะหรือดูแรงไปในสังคมไทย นอกจากนี้ การแต่งกายของเกย์ยังขึ้นอยู่กับการแสดงออกที่แท้จริงของเกย์แต่ละคนอีกด้วย แต่สิ่งสำคัญที่สุดคือ การแต่งกายต้องออกมาดูดีที่สุคนั่นเอง

2. การแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของเกย์ในสังคมไทย

กลุ่มเกย์ที่ให้สัมภาษณ์เกือบทั้งหมดยอมรับว่าในปัจจุบัน การแสดงออกถึงอัตลักษณ์หรือตัวตนของเกย์มีความชัดเจนและเปิดเผยมากขึ้นกว่าในอดีตเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ ยังมีบางคนแสดงความเห็นถึงการแสดงออกของเกย์ที่ไม่เหมาะสมและทำให้ภาพลักษณ์ของเกย์เสียหายไปด้วย

3. การใช้ภาษาของเกย์ในภาพยนตร์ไทยและเกย์ในสังคม

กลุ่มเกย์ที่ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มองว่าการใช้ภาษาของเกย์ในสังคมไทยปัจจุบัน มักจะมีคำศัพท์พิเศษ ๆ ใหม่ ๆ แตกต่างจากการสนทนาของคนทั่วไปซึ่งกลุ่มเกย์จะนำออกมาใช้หรือรับรู้กันเป็นการเฉพาะกลุ่มเสมอ แต่ทั้งนี้ก็ไม่ได้แตกต่างจากคนอื่นทั่วไปมากมายแต่อย่างใด นอกจากนี้ กลุ่มเกย์มักใช้ภาษาหรือถ้อยคำที่สละสลวยมากกว่าผู้ชายทั่วไปอีกด้วย

4. กริยาท่าทางของเกย์ที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยและเกย์ในสังคม

เกย์บางคนมองว่า การแสดงออกบางส่วนก็ยังส่งผลกระทบต่อสังคมในแง่การลอกเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับรู้มาจากสื่อต่าง ๆ รวมทั้งอาจเป็นการส่งเสริมหรือเป็นค่านิยมให้มีเกย์เพิ่มมากยิ่งขึ้นในปัจจุบันค่อนข้างมีผลต่อสังคมมากขึ้นทุกวัน เพราะว่สื่อในสังคมมีการเปิดเผยเรื่องราวเกี่ยวกับชาวเกย์มากขึ้น เป็นเหมือนการทำให้กลุ่มเกย์ควรได้รับการยอมรับ ดังนั้น เมื่อทำแบบนี้สังคมของเกย์ก็จะมีมากขึ้น ซึ่งการแสดงออกที่เกย์สามารถแสดงออกได้มากขึ้นทำให้มีผลกระทบต่อคนที่ยังไม่กล้าเปิดเผยตัวว่าเป็นเกย์ กล้าที่จะเปิดเผยมากขึ้นซึ่งผลกระทบต่อสังคม คือ อาจทำให้เกิดค่านิยมที่ผิด ๆ ทุกคนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระเสรี อีกทั้งสามารถพบเห็นเกย์ในสื่อต่าง ๆ เพิ่มขึ้น

5. การแสดงออกทางความคิดของเกย์ในภาพยนตร์ไทยและเกย์ในสังคม

สำหรับกลุ่มเกย์บางส่วนมองว่า การแสดงออกทางความคิดของเกย์ในสังคมไทยในปัจจุบันได้รับการยอมรับมากขึ้นกว่าอดีตที่ผ่านมา รวมทั้งเกย์ยังสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมหรือมีส่วนในการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ในสังคมมากขึ้น จากผลของการแสดงความคิดเห็นที่เปิดเผยและกว้างขวางมากของเกย์ในปัจจุบัน ที่บางส่วนอาจมีการเรียกร้องสิ่งต่าง ๆ ในสังคม แต่ที่สำคัญเกย์ควรทำตัวให้เป็นปกติให้มากกว่านี้

6. การแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์และในสังคมปัจจุบันมีผลกระทบต่อสังคมอย่างไร ในด้านใดบ้าง

กลุ่มเกย์บางคนมองว่า การแสดงออกบางส่วนก็ยังส่งผลกระทบต่อสังคมในแง่การลอกเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับรู้มาจากสื่อต่าง ๆ รวมทั้งอาจเป็นการส่งเสริมหรือเป็นค่านิยมให้มีเกย์เพิ่มมากยิ่งขึ้น

7. การยอมรับการแสดงออกทางอัตลักษณ์และความคิดของเกย์ในภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์หรือเกย์ในสังคมไทย

กลุ่มเกย์ส่วนใหญ่มองว่าปัจจุบันสังคมเปิดใจยอมรับการแสดงออกของเกย์ทั้งด้านท่าทาง กิริยา รูปลักษณ์ภายนอก และการแสดงความรู้สึก หรือความคิดต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น แต่ก็ยังมีกลุ่มเกย์บางส่วนที่ยังมองว่าการเปิดรับอัตลักษณ์หรือความคิดของเกย์ยังไม่มากนัก โดยเฉพาะการทำงานในหน่วยงานที่มีชื่อเสียงหรืองานราชการที่สำคัญ ๆ รวมทั้งสิทธิต่าง ๆ ที่ยังไม่มีเลยเมื่อเทียบกับชายหญิงปกติ

8. ความคิดเห็นเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์หรือมีตัวละครเป็นเกย์

จากการสัมภาษณ์กลุ่มเกย์ พบว่า มีความหลากหลายในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์หรือมีตัวละครเป็นเกย์ แต่ก็มีบางส่วนที่นำเสนอไปในทิศทางที่ค่อนข้างจะหยาบคาย ไม่ค่อยมีสาระ ส่วนใหญ่จะกลายเป็นตัวตลกสร้างสีสันมากกว่า นอกจากนี้ ยังแนะนำให้ผู้จัดหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนำเสนอตัวตนหรืออัตลักษณ์ของเกย์ในมุมมองปกติเหมือนคนทั่วไปให้มากขึ้น รวมทั้งไม่นำเสนอในแง่ลบหรือทำให้เกย์ดูแย่ในสายตาคนทั่วไปในสังคม

9. อิสระในการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์ไทยและสังคมไทยในปัจจุบัน

สำหรับกลุ่มเกย์ทุกคนมองว่า ปัจจุบันสามารถแสดงออกได้ค่อนข้างมาก เพราะได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้นกว่าอดีต แต่การแสดงออกทางอัตลักษณ์หลาย ๆ อย่างก็มากเกินไป เช่น การเดินโอบกอดกัน หอมกันในที่สาธารณะ คำพูดที่รุนแรง หยาบคาย ไม่เหมาะสม จึงทำให้เกย์เหล่านี้ทำให้สังคมเกย์โดยรวมเสียได้หรือดูไม่ดีในสายตาคนทั่วไปได้

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์ และภาพยนตร์ไทยที่มีนักแสดงที่รับบทเป็นเกย์ที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์ของเกย์ พบว่าภาพยนตร์จะนำเอาวิถีชีวิตจากเกย์ในสังคม รวมถึงวัฒนธรรมต่าง ๆ จากเกย์ เข้ามาเป็นเนื้อหาหรือใช้เป็นแนวทางในการสร้างวิถีชีวิตของเกย์ในภาพยนตร์ไทย ซึ่งเกย์มีวัฒนธรรมทางเพศที่มีรูปแบบชัดเจน แต่เนื่องจากสังคมมีความคุ้นเคยและ

คาดหวังต่อลักษณะเฉพาะทางเพศของชายและหญิง “เกย์” จึงต้องมีการปรับตัวในด้านต่าง ๆ เช่น รูปแบบการดำเนินชีวิต การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ แม้กระทั่งความคิดเกี่ยวกับการรับรู้และการแสดงตนต่อสังคม ซึ่งบางครั้งอาจไม่ได้เป็นความต้องการที่แท้จริงของเกย์ แต่เพื่อให้ได้รับการยอมรับทางสังคม ในการดำเนินชีวิตของเกย์จึงจำเป็นต้องควบคุมพฤติกรรมและปรับตัวเองให้เป็นรูปแบบวิถีชีวิตเช่นเดียวกับวิถีชีวิตของบุคคลทั่วไป จึงนำเอาอัตลักษณ์ของเกย์ในสังคมมาสร้างอัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย และในทางกลับกันนั้น เกย์ในสังคมก็จะแสดงออกทางอัตลักษณ์ ส่วนหนึ่งมาจากอัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทยด้วยเช่นกัน มีการลอกเลียนแบบในบางสิ่งจากอัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์เช่นในของเรื่องการแต่งกาย คำพูด

นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้กำกับภาพยนตร์พบว่าวิธีการคิดหรือเนื้อหาในภาพยนตร์ที่มีลักษณะเกี่ยวกับเกย์ส่วนใหญ่จะเน้นไปที่ความตลก เฮฮา หรือความเศร้าโศกของชีวิตเกย์ และมีการใช้คำที่รุนแรง หรือหยาบคายค่อนข้างมาก ส่วนเหตุผลที่ต้องมีเกย์ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ไทยบางเรื่องก็เพื่อสร้างสีสัน ความสนุกสนานให้แก่ภาพยนตร์ โดยมีแนวคิดหรือวิธีการสร้างตัวละครที่เป็นเกย์มาจากชีวิตจริงตามปกติในสังคม ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าวิธีการคิดหรือเนื้อหาในภาพยนตร์ที่มีลักษณะเกี่ยวกับเกย์ส่วนใหญ่จะเน้นไปที่ความตลก เฮฮา หรือความเศร้าโศก เพื่อขายแก่ตลาดภาพยนตร์ ซึ่งในความเป็นจริงชีวิตของเกย์อาจจะไม่ได้เศร้าโศกเสียใจตลอดเวลาเหมือนในภาพยนตร์ แต่ผู้สร้างหนังกลับมองว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ ขายได้ เกย์ต้องตลก โง่ๆ หรือต้องเสียใจ ถูกรังแกตลอด ไม่สามารถต่อสู้หรือขัดขืนใดๆ ได้มากนัก ไม่มีสิทธิเป็นผู้ดี ผู้ชนะหรืออิโรได้เหมือนคนทั่วไปสอดคล้องกับแนวคิดการเล่าเรื่องของภาพยนตร์ (Film Narration) ในเรื่องของตัวละคร(Character) ตัวละครคือองค์ประกอบที่เป็นมนุษย์ ได้แก่บทเสริม คือ บทบาทของตัวละครที่บังคับส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเติบโตของตัวละครบทเด่น เป็นส่วนประกอบหนึ่งของตัวละครบทเด่น มีบทบาทคอยแนะนำเรื่องใหม่ๆ ที่จะเป็นสาเหตุของสิ่งใหม่ๆ ในชีวิตที่เกิดขึ้นกับตัวละครบทเด่น บทสนับสนุน เป็นบทบาทหนึ่งที่เปรียบเสมือนตัวเคลื่อน เพื่อการส่องสว่างและสร้างสีสันให้กับตัวละครบทเด่น เป็นบทที่ช่วยให้รายละเอียดภูมิหลัง และช่วยในการอธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต บทประกอบ คือบทของคนที่สร้างความจริงของสถานการณ์และจัดให้เกิดเนื้อหาสาระของโครงเรื่องโดยรวม เป็นบทเพิ่มสีสัน แต่งเติม และเป็นส่วนประกอบรอบๆสถานการณ์ในเรื่องนอกจากนั้นแล้ว ข้อมูลที่ได้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) เรื่องสัญชาตญาณทางเพศและจิตใต้สำนึก ที่ได้อธิบายลักษณะเนื้อหาและตัวละครในภาพยนตร์ ซึ่งเป็นเสมือนสื่อที่ผู้สร้างได้ใช้ในการปลดปล่อยความเครียดต่างๆ ที่ต้องถูกเก็บกดไว้ เมื่อเผชิญกับข้อห้ามในสังคมในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวของเกย์ จึงอาจกล่าวได้ว่า ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์นั้นเป็นเครื่องมือในการ

ปลดปล่อยเรื่องราว ความคิดเห็นต่างๆ ของผู้สร้างที่ไม่สามารถที่จะแสดงออกได้โดยทั่วไปในสภาพสังคมไทย

2. จากการวิเคราะห์ภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์ และภาพยนตร์ไทยที่มีนักแสดงที่รับบทเป็นเกย์ที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์ของเกย์ พบว่า การแต่งกายของเกย์ในภาพยนตร์ไทย ถ้าเป็นเกย์ที่นิยมแต่งกายเป็นชายก็จะค่อนข้างเรียบหรูแต่ก็จะใช้องค์ประกอบอื่นช่วยให้บ่งบอกว่าตนเป็นเกย์ แต่ถ้าเป็นเกย์ประเภทที่นิยมแต่งกายเป็นหญิง ส่วนมากในภาพยนตร์ไทยจะเน้นแต่งตัว แต่งหน้า เข้ม และทำผมเป็นหญิง กริยาท่าทางของเกย์ในภาพยนตร์ไทย จะมีกริยาท่าทางอาการแสดงออกคล้ายผู้หญิงมากกว่าจะนำเสนอคล้ายผู้ชาย การแสดงออกทางความคิดจะขึ้นอยู่กับบทบาทที่ได้รับ ส่วนมากจะได้รับบทเป็นตัวร้ายหรือตัวตลก การแสดงออกทางอารมณ์ค่อนข้างหลากหลาย เช่น มีอารมณ์คล้ายผู้หญิง ความรัก หรือตัวร้าย บุคลิกภาพของเกย์ กระตือรือร้นคล้ายผู้หญิง มีการแสดงออกความต้องการทางเพศ สนุกสนาน ร่าเริง ส่วนมากจะเลียนแบบบุคลิกภาพของผู้หญิง แต่ในบางครั้งยังแสดงออกบุคลิกภาพของผู้ชายออกมาบ้างเมื่อต้องมีการต่อสู้หรือมีการปะทะอารมณ์ มีความกระฉับกระเฉง คล่องแคล่ว ว่องไวบางครั้งเสียงดัง เออะอะโววาย ชอบดัดเสียงให้เหมือนเสียงของผู้หญิง และการใช้ภาษาส่วนใหญ่จะใช้ถ้อยคำภาษาเป็นคำคำที่หยาบคาย หรือคำพูดตลก หรือการใช้ศัพท์เฉพาะกลุ่มเกย์ ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์ และภาพยนตร์ไทยที่มีนักแสดงที่รับบทเป็นเกย์ ส่วนใหญ่มักจะถูกสร้างมาในเชิงการตลามากกว่าจะนำเสนอความเป็นตัวตนที่แท้จริงของเกย์ เพราะมักจะสร้างให้ตัวละครเกย์ดูแตกต่างจากคนทั่วไป เช่น การแต่งตัวที่เวอร์ สีสันจัดจ้าน การพูดจาที่หยาบคาย ล่อแหลม ลามก หรือการเป็นคนอารมณ์แปรปรวนไม่ปกติ ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถเกิดขึ้นได้กับทุกเพศในสังคม และเกย์โดยทั่วไปก็ไม่ได้มีการแสดงออกที่ชัดเจนมากขนาดนั้นแต่อย่างใด แต่ในภาพยนตร์ต้องการสื่อให้เห็นถึงความแตกต่างของเกย์กับผู้ชายแท้หรือผู้หญิงทั่วไป เพื่อให้คนที่มาดูภาพยนตร์สนุกสนานมากกว่าเข้ามารับรู้วิถีชีวิตที่แท้จริงของเกย์ การแสดงของเกย์ทั้งในภาพยนตร์และในสังคมไทยถือว่าเป็นการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของเกย์อย่างหนึ่งที่เป็นไปตามตามสภาพสังคมหรือวิถีการดำเนินชีวิตของคนในสังคม ดังนั้นสอดคล้องกับทฤษฎีอัตลักษณ์ (Identity) ซึ่งกล่าวไว้ว่าเป็นความรู้สึกรู้จักที่บุคคลมีต่อตนเองว่า “ฉันคือใคร” ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการปฏิสังสรรค์ ระหว่างตัวเรากับคนอื่น โดยผ่านการมองเห็นตนเองและการที่คนอื่นมองเห็นเรา อัตลักษณ์ต้องการความตระหนัก (Awareness) ในตัวเราและพื้นฐานของการเลือกบางอย่าง นั่นคือเราจะต้องแสดงตนหรือยอมรับอย่างตั้งใจกับอัตลักษณ์ที่เราเลือก ความสำคัญของการแสดงตนก็คือการระบุได้ว่าเรามีอัตลักษณ์เหมือนกลุ่มหนึ่งและมีความแตกต่างจากกลุ่มอื่นอย่างไรและ “ฉันเป็นใคร” ในสายตาคนอื่น (นัทธนัย ประสานนาม, 2550)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของนักวิชาการ ผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้เชี่ยวชาญ ที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย และอัตลักษณ์ของเกย์ที่แท้จริงในสังคมไทย พบว่า การแสดงออกถึงอัตลักษณ์หรือตัวตนของเกย์มีความชัดเจนและเปิดเผยมากขึ้นกว่าในอดีต สำหรับการแต่งกายของเกย์ในภาพยนตร์ไทยเลียนแบบมาจากการแต่งกายของเกย์ในสังคม แต่จะแต่งกายให้ดูแรงๆ เวิร์ๆ มากกว่าปกติทั่วไป ส่วนการใช้ภาษาของเกย์ในภาพยนตร์ไทยและเกย์ในสังคมก็มีส่วนคล้ายคลึงกัน แต่ในภาพยนตร์มักจะใช้ภาษาที่ดูรุนแรง หยาดคายมากกว่า ด้านกิริยาท่าทางก็ขึ้นอยู่กับลักษณะของเกย์ในแต่ละประเภท แบบเปิดเผยหรือปิดบัง แต่ในภาพยนตร์จะแสดงออกให้ชัดเจนมากขึ้นเพื่อให้ผู้ชมเข้าใจได้ง่าย ส่วนการแสดงออกทางความคิดของเกย์ในภาพยนตร์ไทย สามารถแสดงออกได้เต็มที่ตามบทบาทที่ได้รับ ส่วนในสังคมทั่วไปก็สามารถแสดงออกทางความคิดได้ แต่อาจถูกกีดกันในบางเรื่อง เช่น การเมือง ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าในปัจจุบันสังคมหรือโลกของเกย์ได้รับการยอมรับมากขึ้นกว่าเดิมเป็นอย่างมาก สามารถดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างเปิดเผยมากขึ้น (สำหรับเกย์ที่เปิดเผยนเอง) สามารถแต่งกาย ใช้ภาษาเฉพาะกลุ่ม รวมทั้งสามารถทำกิริยาท่าทางเหมือนผู้หญิงได้โดยไม่ต้องเงินอายสังคมรอบข้าง แต่ในภาพยนตร์สิ่งเหล่านี้อาจดูรุนแรง หรือเวอร์มากกว่าในชีวิตปกติ เพราะต้องการสื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าใจได้ง่ายว่านักแสดงคนนี้เป็นเกย์หรือรับบทเป็นเกย์ แต่ในชีวิตจริงการแสดงออกก็ต้องอยู่ในกาลเทศะ รวมทั้งวัฒนธรรมที่งดงามของไทยที่ต้องเคารพและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ไม่เอาเยี่ยงอย่างชาติอื่นที่เกย์อาจทำกิริยารุนแรงหรือแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม การแสดงออกทางเพศ ตัวตน หรืออัตลักษณ์ของเกย์นี้ มีแนวคิดเรื่องเพศของ จูดิธ บัตเลอร์ (1990) กล่าวไว้ว่า การแสดงออกทางเพศ หรือ Gender เป็นเรื่องของกระบวนการเปลี่ยนสภาพและการเล่นตามบทบาทต่างๆ บัตเลอร์ เรียกสิ่งนี้ว่า Gender Performativity การแสดงบทบาททางเพศไม่จำเป็นต้องตรงกับเพศตามธรรมชาติ หรืออารมณ์ความรู้สึกของบุคคล เพราะการแสดงบทบาทชายหญิงให้ตรงตามเพศเป็นเพียงแบบแผนอุดมคติ เครื่องหมายของเพศสภาพถูกแสดงออกมาผ่านการแต่งกาย บัตเลอร์พยายามชี้ว่าการแต่งกายพิศพิศ เช่น ชายแต่งหญิง (Drag) คือเครื่องพิสูจน์ความล้มเหลวของระบบเหตุผลของรักต่างเพศ รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิดารัตน์ พุทธอาสน์ (2551) ได้ทำการศึกษากระบวนการออกแบบเครื่องแต่งกายที่สะท้อนอัตลักษณ์เกย์ พบว่า เครื่องแต่งกายที่สะท้อนและบ่งบอกถึงความเป็นเกย์ที่เปิดเผยตัวตนนั้นมีอัตลักษณ์ร่วม คือ เสื้อผ้าที่ตัวต้องมีของตกแต่งที่มีความแวววาว อาทิเช่น เข็มกลัดเพชร ลูกปัดหลากสี โดยใช้เทคนิคการปักและการเย็บเดินเส้น ตีตะเข็บเพื่อให้เกิดลวดลาย ผิวสัมผัส (Texture) และลวดลายที่ตกแต่งเป็นลายกราฟิกที่มีความไ้ก้มน พร๊วไหวและลายดอกไม้หรือตกแต่งด้วยผ้าลูกไม้ โดยกลุ่มเกย์เหล่านี้ต้องการเลือกที่จะแตกต่างจากคนอื่นเพื่อเกิดความโดดเด่น ถึงแม้ว่าการแต่งกายของเกย์ที่สะท้อนผ่านเสื้อผ้า

ออกมาเป็นในรูปแบบไม่ปิดบังแต่ก็ไม่ได้เปิดเผยอย่างโจ่งแจ้ง, แยกแยะแต่ไม่แตกต่าง, เป็นการเชื่อมต่อตัวตนทางวัฒนธรรมกลุ่มย่อยเกย์ต่อวัฒนธรรมกลุ่มหลัก(สังคม) หลอมรวมเป็นกลุ่มก้อน เพื่อตอกย้ำคุณค่าของตนเองต่อการดำรงอยู่ในสังคมอย่างเป็นรูปธรรม

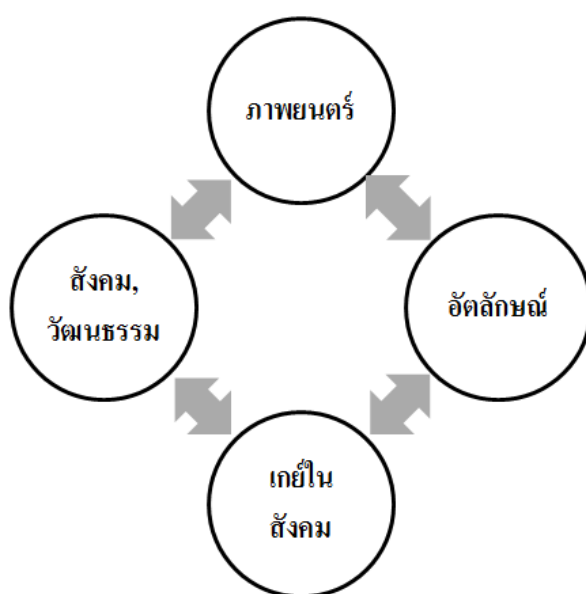
3.เปรียบเทียบอัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทยกับอัตลักษณ์ของเกย์ในสังคมไทย จากการสัมภาษณ์กลุ่มเกย์ทำให้ทราบถึงมุมมองที่มีต่ออัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์ไทย และเกย์ในสังคมไทยดังนี้ เศรษฐกิจ สังคม ภูมิการศึกษา และอายุ ต่างก็มีผลต่อการกำหนดอัตลักษณ์และการยอมรับของเกย์ในสังคม ทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยพื้นฐานที่ทำให้เกิดการยอมรับในสังคม ไม่ใช่มีผลเฉพาะสำหรับกลุ่มเกย์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงสังคมทั่วไปอีกด้วย ที่ต้องพัฒนาและเตรียมความพร้อมของตนเองให้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้ในสังคมและสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไชโย นิธิอุบล (2546) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองของกลุ่มชายรักชาย เป็นการเปรียบเทียบข้อแตกต่างในการสื่อสารเพื่อเปิดเผยตัวของชายรักชายต่อกันในครอบครัว โดยใช้อายุ อาชีพ วิธีการสื่อสาร และลักษณะของครอบครัว ซึ่งใช้ทฤษฎีการสื่อสารอธิบายแต่ละบุคคลจะมีการเปิดเผยหรือปกปิดตัวเอง การเปิดเผยจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลเริ่มสนิทคุ้นเคยกับคนอื่น แต่บุคคลจะมีเรื่องปกปิดหรือเป็นความลับ ในขณะที่เดียวกันคนอื่นที่สื่อสารด้วยจะรู้ว่าคน ๆ นั้นเป็นอย่างไรในสายตาของเขา แม้ว่าคน ๆ นั้นจะไม่ยอมรับในสิ่งที่คนอื่นมองก็ได้ รวมทั้งปมด้อยที่อยู่ในตัวบุคคลนั้นด้วยและสอดคล้องกับการศึกษาของ ปุรินทร์ นาคสิงห์ (2547) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ “เกย์ : กระบวนการ พัฒนาเอกลักษณ์และวิถีชีวิตทางเพศ” พบว่า กระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์เกย์จะต้องผ่าน 3 ขั้นตอน ที่ต่อเนื่อง คือ ขั้นที่ 1 เกิดความรู้สึกแตกต่างจากผู้อื่น ขั้นที่ 2 สงสัยหรือคิดว่าตนเองอาจจะเป็นผู้รักเพศเดียวกัน และ ขั้นที่ 3 ยอมรับเอกลักษณ์เกย์ เมื่อพวกเขายอมรับเอกลักษณ์เกย์ให้กับเอกลักษณ์แห่งตนแล้ว พวกเขาก็มีแนวโน้มที่จะแสดงออกหรือทำการเปิดเผยตัวต่อผู้อื่นให้รับรู้ถึงสิ่งที่เขาเป็น แต่การเปิดเผยตัวนี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับทุกคน เนื่องจากบางคนยังกลัวปฏิกิริยาทางสังคมโดยเฉพาะจากครอบครัวและผู้ใกล้ชิดที่มีความคาดหวังในตัวกลุ่มตัวอย่างสูง ขณะที่บางคนไม่สามารถเก็บงำความรู้สึก ความเก็บกด ตลอดจนความอัดอั้นที่มีอยู่ได้ พวกเขาก็มีแนวโน้มที่จะเปิดเผยตัว โดยกลุ่มตัวอย่างอาจเลือกที่จะเปิดเผยตัวตนในสถานที่เฉพาะสำหรับชาวเกย์ก่อน เนื่องจากเป็นสถานที่เฉพาะที่มีแต่ผู้รักเพศเดียวกัน ขณะที่บางคนอาจจะบอกกับเพื่อนสนิทซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นเพื่อนผู้หญิง และสุดท้ายการเปิดเผยตัวกับครอบครัวจะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นยากที่สุด

การแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของเกย์ได้รับอิสระในการแสดงออกมากขึ้นทั้งในภาพยนตร์ไทยและสังคมไทย เพราะถือได้ว่าเกย์เป็นเรื่องปกติ รวมทั้งในสังคมปัจจุบันก็มีการยอมรับการแสดงออกทางอัตลักษณ์และความคิดของเกย์มากยิ่งขึ้น แต่การแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของเกย์อาจมี

ผลกระทบต่อสังคมบ้าง เพราะเกย์ในภาพยนตร์มักถูกนำมาเลียนแบบในสังคมภายนอกได้ง่าย ดังนั้น การแสดงออกควรมีความเหมาะสม ไม่มากเกินไป หรือมีความถูกต้องตามกาลเทศะที่ดีของสังคมไทย ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าสังคมเปิดโอกาสให้กับกลุ่มเกย์มากยิ่งขึ้น สามารถแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของตนได้มากยิ่งขึ้น แต่การแสดงออกต้องอยู่ในกรอบที่ค้ำจุนของสังคมโดยรวมด้วย เพราะหากแสดงออกในทิศทางไม่ดี เสียหาย หรือเป็นภัยต่อสังคมอาจทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบได้ง่ายก็ควรต้องใช้วิจารณญาณในการแสดงออกถึงตัวตนของตนเองนั้นด้วย การมีอิสระในการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของเกย์ที่มีมากขึ้นนี้หากอยู่ในกรอบและกฎเกณฑ์ที่ดีงามย่อมทำให้สังคมเปิดโอกาสให้เกย์สามารถยืนอยู่ในสังคมได้มากยิ่งขึ้นเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤตัญญ์ เฟื่องชัย (2549) ที่ได้ทำการศึกษาวิถีชีวิตของเกย์ พบว่า เกย์มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่ม มีการสร้างตัวตนผ่านรูปแบบการดำเนินชีวิตในด้านต่างๆ และมีวัฒนธรรมทางเพศที่มีรูปแบบชัดเจน แต่เนื่องจากสังคมมีความคุ้นเคยและคาดหวังต่อลักษณะเฉพาะทางเพศของชายและหญิง “เกย์” จึงต้องมีการปรับตัวในด้านต่างๆ เช่น รูปแบบการดำเนินชีวิต การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ แม้กระทั่งความคิดเกี่ยวกับการรับรู้และการแสดงตนต่อสังคม ซึ่งบางครั้งอาจไม่ได้เป็นความต้องการที่แท้จริงของเกย์ แต่เพื่อให้ได้รับการยอมรับทางสังคม ในการดำเนินชีวิตของเกย์จึงจำเป็นต้องควบคุมพฤติกรรมและปรับตัวเองให้เป็นรูปแบบวิถีชีวิตเช่นเดียวกับวิถีชีวิตของบุคคลทั่วไป

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า อัตลักษณ์ของเกย์ในภาพยนตร์และเกย์ในสังคมไทยนั้น มีความคล้ายคลึงกันในเรื่อง และในบางเรื่องนั้นก็มีความแตกต่างกัน ยกตัวอย่างเช่น การแต่งกาย ในชีวิตจริงก็จะมีการแต่งกายของเกย์ในแบบปกติ เหมือนกับบุคคลทั่วไป แต่จะเน้นความพิถีพิถัน มีความปราณีต ซึ่งปัจจุบันชายจริงในสังคมก็มีการแต่งกายเช่นนี้เหมือนกัน สำหรับเกย์ที่นิยมแต่งกายเป็นหญิง ก็จะแต่งกายเลียนแบบผู้หญิง หรือเกย์ที่แต่งกายเลียนแบบผู้หญิงนั้นก็แต่งเฉพาะตามโอกาสพิเศษ แต่ในภาพยนตร์ไทยนั้น การแต่งกายของเกย์จะแสดงออกชัดเจนมากกว่า เพื่อความเข้าใจง่าย บ้างจะเน้นความเป็นแฟนซี แต่งกาย แต่งหน้า ทำผมเหมือนผู้หญิงในทุกโอกาสและเวลา ซึ่งในชีวิตจริงนั้นไม่ได้มีการทำแบบนี้ทุกวัน รวมถึงการใช้ภาษาของเกย์ในสังคมไทย ก็มีการใช้ภาษาหยาบคายบ้างแต่ก็คำนึงถึงเวลาและสถานที่หรือบุคคลที่ทำการสื่อสารด้วย แต่ในภาพยนตร์จะเน้นภาษาที่หยาบคายตลอด แต่ทั้งในภาพยนตร์และชีวิตจริงจะมีความเหมือนกันอีกประการในเรื่องของการใช้ศัพท์เฉพาะ หรือภาษาเฉพาะกลุ่ม การใช้ภาษาของเกย์เป็นภาษาที่ใช้กันทั่วไปในสังคม และในภาพยนตร์มักจะใช้ภาษาที่ดูรุนแรง หยาบคาย การใช้ภาษาของเกย์ในภาพยนตร์ไทยและเกย์ในสังคม แต่ด้วยความที่เป็นเกย์จึงถูกมองว่าใช้ภาษาที่หยาบคาย รวมถึงการแสดงออกทางความคิด กริยาท่าทาง การแสดงออกทางอารมณ์และบุคลิกภาพอีกด้วย

ดังนั้น ในการวิจัยพบว่าเกย์ในสังคมและเกย์ในภาพยนตร์ไทยนั้นมีวิถีชีวิตประจำวัน และมีอัตลักษณ์เหมือนกัน แต่จะนำไปใช้ในเวลาและสถานที่ต่างกัน ซึ่งอาจขึ้นอยู่กับสังคมหรือวัฒนธรรมของเกย์ที่มีความแตกต่างกัน เกย์ในสังคมก็เอาอัตลักษณ์บางส่วนมาจากเกย์ในภาพยนตร์และมาใช้ในการดำเนินชีวิต ในภาพยนตร์ก็เอาอัตลักษณ์ของเกย์จากเกย์ในสังคมมาเป็นอัตลักษณ์ในการแสดงออกและการสื่อสารและในการดำเนินเรื่อง ดังจะสรุปเป็นโมเดลได้ดังนี้

ภาพที่ 5.1 ภาพแสดง Gay In Movie โมเดล

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องศึกษาอัตลักษณ์ของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไทย สามารถนำมากำหนดเป็นข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิเคราะห์ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาหรือมีนักแสดงเป็นเกย์ พบว่า เกือบทั้งหมดจะนำเสนอชีวิตของเกย์ที่เศร้าโศก หรือเป็นตัวตลกของเรื่อง รวมทั้งการทำให้เกย์ดูโหดร้าย กิริยาท่าทางรุนแรง พุดจาหยาบคายเกินความเป็นจริง ซึ่งทำให้สังคมอาจมองว่าเกย์โดยปกติเป็นเช่นนั้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่พบว่า วิธีการคิดหรือเนื้อหาในภาพยนตร์ที่มีลักษณะเกี่ยวกับเกย์ส่วนใหญ่จะเน้นไปที่ความตลก เฮฮา หรือความเศร้าโศกของชีวิต และมีการใช้คำที่รุนแรง หรือหยาบคายค่อนข้างมาก ดังนั้น ผู้สร้างภาพยนตร์ควรพิจารณาการสร้างภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาหรือมีนักแสดงเป็นเกย์ ไม่ให้ดูรุนแรงจนเกินไป หรือการใช้ถ้อยคำที่ดูสุภาพเหมือนคนทั่วไป

แทนที่จะนำเสนอการใช้คำพูดหรือภาษาที่หยาบคายรุนแรงเกินเหตุ รวมทั้งอาจนำเสนอถึงวิธีคิดที่ดีงามของเกย์ในมุมมองอื่น ๆ บ้าง แทนการนำเสนอเฉพาะความตลก เฮฮา หรือเศร้าโศกตลอดเวลา

2. จากผลการวิจัย พบว่า การแสดงออกถึงอัตลักษณ์หรือตัวตนของเกย์มีความชัดเจนและเปิดเผยมากขึ้นกว่าในอดีต แต่ยังอาจถูกกีดกันในบางเรื่อง เช่น การเมือง หน่วยงานราชการสำหรับการดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับสูง เป็นต้น ดังนั้น สังคมทั่วไป รวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรพิจารณาให้โอกาสและพื้นที่การแสดงออกถึงอัตลักษณ์หรือตัวตนของเกย์ให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้กลุ่มเกย์สามารถแสดงออกถึงอัตลักษณ์หรือตัวตนของตนได้อย่างมีอิสระและได้รับการปฏิบัติหรือการยอมรับเท่าเทียมกับคนทั่วไปในสังคม

3. จากผลการวิจัย พบว่า แม้ว่าการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของเกย์จะได้รับอิสระในการแสดงออกมากขึ้นทั้งในภาพยนตร์ไทยและสังคมไทย เพราะถือได้ว่าเกย์เป็นเรื่องปกติ รวมทั้งในสังคมปัจจุบันก็มีการยอมรับการแสดงออกทางอัตลักษณ์และความคิดของเกย์มากยิ่งขึ้น แต่การแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของเกย์อาจมีผลกระทบต่อสังคมบ้าง เพราะเกย์ในภาพยนตร์มักถูกนำมาเลียนแบบในสังคมภายนอกได้ง่าย ดังนั้น กลุ่มเกย์ในสังคมควรตระหนักถึงการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของตนที่ควรจะต้องมีความเหมาะสม ไม่มากจนเกินไป หรือมีความถูกต้องตามกาลเทศะที่ดีของสังคมไทย เพื่อทำให้ทุกคนในสังคมเกิดการยอมรับการอยู่ร่วมกันในสังคมของเกย์ ผู้ชาย ผู้หญิง เพศที่สาม หรือกลุ่มเพศต่าง ๆ อย่างสงบสุข เท่าเทียม และสร้างสรรค์มากที่สุด

5.4 ข้อจำกัดสำหรับงานวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างภาพยนตร์ที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 5 เรื่อง ซึ่งคัดเลือกจากภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์และภาพยนตร์ไทยมีนักแสดงที่รับบทเป็นเกย์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-พ.ศ. 2554 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 5 เรื่องโดยใช้เกณฑ์จากรายได้จากการเข้าฉายติด 10 อันดับหนังทำรายได้สูงสุดในแต่ละปี ซึ่งทั้ง 5 เรื่องนั้นมีเนื้อเรื่องเน้นความสนุกสนาน ตลก ขบขัน ไม่ได้มีความหลากหลายทางเนื้อเรื่อง ดังนั้นจึงทำให้ผลการวิจัยนั้นแสดงถึงอัตลักษณ์และวิถีชีวิตของเกย์ในสื่อภาพยนตร์ไม่หลากหลายตาม

5.5 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

1. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาต่อกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ชายและผู้หญิงโดยแท้เกี่ยวกับมุมมองหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของเกย์ทั้งในภาพยนตร์ไทยและในสังคมทั่วไป เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้ในการส่งเสริมการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของเกย์ทั้งในภาพยนตร์ไทย

และในสังคมทั่วไปต่อไป นอกจากนี้สามารถนำข้อมูลที่ได้มาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือสร้างสรรค์สื่อภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหา เกี่ยวกับเกย์ในครั้งต่อไป

2. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษาเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของเกย์ที่ปรากฏในละครโทรทัศน์ที่ปัจจุบันมีเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นของคนในสังคมที่มีต่อเกย์ในประเทศไทยในวงกว้างมากยิ่งขึ้นต่อไป

3. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษา เกี่ยวกับความคาดหวังของคนในสังคมต่อการแสดงออกของเกย์ทั้งในภาพยนตร์ไทยและในสังคมทั่วไปด้วย

4. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรจะศึกษาเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกย์หรือนักแสดงที่เป็นเกย์ในเรื่องราวเนื้อเรื่องที่หลากหลายเพื่อสามารถนำข้อมูลที่ได้มาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือสร้างสรรค์สื่อภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหา เกี่ยวกับเกย์ในครั้งต่อไป